

Σκόρπια τα ρόδα, κρασί στο ποτήρι

Ανακατεύω την σκέψη μου
και είσαι πάντα παρών, αγαπημένε φίλε
Εσύ φίλε

Η καρδιά μου μυρίζει το καμένο της γης
μυρίζει την ερημιά του δάσους
τον πόνο του δέντρου
Με πονάει η απώλεια των ανυποψίαστων πουλιών
με πονάει η στάχτη στο θολό νερό
με πονάει το μαύρο των φοβισμένων ρόδων
το τρομαγμένο γάβγισμα του σκύλου
ο σπαραγμός για τον άνθρωπο

Η μορφή σου και πάλι μπροστά μου Πάτροκλε
να κοιτάει και να δείχνει
Χιονισμένο λευκό το βουνό
σκόρπια τα ρόδα, κρασί στο ποτήρι
τη λύρα στα δάχτυλα
χαραμάδα στο φως
ασπίδα στη λήθη

Της γης οι πληγές
οι πληγές μας
να κλείσουν

Разбросанные розы, вино в бокале

Смешанные чувства и навязчивые мысли
Но всегда в них ты, мой любимый друг
Ты, мой друг
Моё сердце чувствует запах горелой земли
Дикого леса
Боли деревьев
Мне больно от недостатка ничего не подозревающих птиц
Мне больно от пепла в мутной воде
Мне больно от черноты напуганных роз
От напуганного лая собак
От горя за человека
И вновь твоя фигура предо мной, Патрокл
Смотря и показывая
На белую гору, покрытую снегом
Разбросанные розы
Вино в бокале
Лиру на кончиках пальцев
Трещину в свете
Щит забвения
Раны Земли.
Наши раны
Пусть закроются

Σχολή Ομόδοις

Scattered roses, wine in a glass

I dig into my thoughts
And you are always there, my beloved friend
You, my friend

My heart can smell the burnt earth,
the wilderness of the forest
the pain of the tree
I'm hurt by the loss of the unaware birds
I'm hurt by the ashes in the blurry waters
I'm hurt by the blackness of the scared roses
by the frightening barking of the dog
by the heartache for the human

Your figure stands in front of me
once again, Patroclus
looking and pointing at the mountain covered in snow
Roses scattered everywhere, wine in a glass
The lyre touching the fingers
A crack in the light
A shield to oblivion
These wounds of the Earth
Our wounds
May they heal

Σχολή Ομόδους